

Motion till riksdagen 2006/07:So468

av **Catharina Bråkenhielm m.fl. (s)**

Åtgärder mot våld i hemmen

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om åtgärder mot våld mot kvinnor och barn.

Motivering

Under senare år har misshandel av kvinnor och barn alltmer uppmärksammats och blivit taget på allvar. I en rapport till Brå konstateras är att en mycket stor del av männen som misshandlar är psykiskt störda eller lider av en personlighetsstörning. Även alkohol och droger spelar en viss roll. En del av det dödliga våldet begås av egna vuxna barn. En del av de män som i dag misshandlar kvinnor kan komma att döda kvinnan i framtiden. Barnen drabbas känslomässigt hårt av att bevittna våldet i hemmet eller själva bli misshandlade.

Mäns våld mot kvinnor utgör ett omfattande men försummat folkhälsoproblem. Det konstaterar Folkhälsoinstitutet i sin senaste rapport. Där föreslås att de nuvarande elva delmålen i den nationella folkhälsopolitiken utökas med ett nytt målområde som handlar om frihet från könsrelaterat våld. Detta är positivt och ett steg i rätt riktning.

Förebyggande arbete och insatser är dock ovanliga. Exempel på insatser som behövs är behandling av män som utsätter kvinnor för våld, utbildning av personal, informationsprogram och skolprogram. Opinionsbildning och tydliga signaler från beslutsfattare har också en god effekt avseende att påverka attityder.

När våldet väl varit ett faktum gäller det att samhället är tydligt med att det är förövaren (oftast en man) som ska få inskränkningar i sin rörelsefrihet, inte kvinnan.

Kriminalvården måste bli bättre på att vårda de dömda männen. Dessa män kommer förr eller senare ut i samhället igen och ska då ha fått en möjlighet till rehabilitering under fängelsevistelsen.

Fel! Okänt namn på

Att vara barn och bevittna när en förälder slår den andra föräldern sätter sina spår. Tilliten till vuxenvärlden och tilltron till omvärlden får sig svåra törnar. Det är i familjen som barn ska känna trygghet och kärlek, inte oro och våld. Därför bör barn som bevittnat våld få psykologisk hjälp.

Stockholm den 24 oktober 2006

Catharina Bråkenhielm (s)

Kenneth G Forslund (s)

Jan-Olof Larsson (s)

Birgitta Eriksson (s)